

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy Poznań — Stare Miasto w Poznaniu (Polen) op 23 augustus 2021 — MJ/AA

(Zaak C-521/21)

(2022/C 24/18)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy Poznań — Stare Miasto w Poznaniu

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: MJ

Verwerende partij: AA

Andere partijen bij de procedure: Rzecznik Praw Obywatelskich

Prejudiciële vragen

1. Moeten artikel 2 en artikel 19, lid 1, alsmede artikel 6, leden 1 tot en met 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (hierna: “VEU”), gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten (hierna: “Handvest”), aldus worden uitgelegd dat geen sprake is van een gerecht dat bij wet is ingesteld in de zin van het Unierecht wanneer daarin een persoon zitting heeft die tot rechter van de aangezochte rechterlijke instantie is benoemd in een procedure waarin:
 - a) deze voor benoeming tot rechter aan de Poolse president voorgedragen persoon is geselecteerd door de huidige Krajowa Rada Sądownictwa (nationale raad voor de rechtspraak, Polen), die is gekozen onder schending van de Poolse constitutionele en wettelijke bepalingen, die geen onafhankelijk orgaan is en waarin geen vertegenwoordigende rechters zitting hebben die onafhankelijk van de uitvoerende en de wetgevende macht als leden van deze raad zijn benoemd, zodat geen sprake is geweest van een rechtsgeldige voordracht tot benoeming als rechter in de zin van het nationale recht;
 - b) de deelnemers aan het vergelijkend onderzoek niet het recht hadden een voorziening in rechte in de zin van artikel 2 en artikel 19, lid 1, VEU en artikel 6, leden 1 tot en met 3, VEU, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest, in te stellen?
2. Moeten artikel 2 en artikel 19, lid 1, VEU, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest, aldus worden uitgelegd dat deze bepalingen, wanneer in de rechtsprekende formatie van de rechterlijke instantie een persoon zitting heeft die onder de in punt 1 beschreven omstandigheden tot rechter is benoemd,
 - a) rekening houdend met de institutionele context en het systeem waarin zij zijn opgenomen, in de weg staan aan de toepassing van bepalingen van nationaal recht die de uitsluitende bevoegdheid om te onderzoeken of de benoeming tot rechter van een dergelijke persoon rechtmatig is, toedelen aan een kamer van de Sąd Najwyższy (hoogste rechterlijke instantie in burgerlijke en strafzaken, Polen) die uitsluitend bestaat uit personen die in de in punt 1 beschreven omstandigheden tot rechter zijn benoemd en die tegelijkertijd gelasten dat bezwaren over de benoeming van rechters onbehandeld worden gelaten;
 - b) met het oog op de waarborging van het nuttig effect van het Unierecht een uitlegging van de bepalingen van nationaal recht vereisen op grond waarvan een rechterlijke instantie een dergelijke persoon ook ambtshalve van de behandeling van een zaak kan uitsluiten krachtens de naar analogie toegepaste bepalingen inzake de uitsluiting van een rechter die ongeschikt is om uitspraak te doen [iudex inhabilis];
 - c) vereisen dat een nationale rechterlijke instantie met het oog op de toepassing van het Unierecht en de verwezenlijking van het nuttig effect daarvan voorbijgaat aan een arrest van het nationale grondwettelijke hof, voor zover daarin is geoordeeld dat het onverenigbaar is met het nationale recht wanneer kennis wordt genomen van een verzoek om uitsluiting van een rechter vanwege een gestelde onrechtmatige benoeming die niet voldoet aan de Unierechtelijke vereisten inzake een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld in de zin van artikel 19, lid 1, VEU, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest;

- d) vereisen dat een nationale rechterlijke instantie met het oog op de toepassing van het Unierecht en de verwezenlijking van het nuttig effect daarvan voorbijgaat aan een arrest van het nationale grondwettelijke hof, wanneer deze beslissing in de weg staat aan de tenuitvoerlegging van een door het Hof gegeven beschikking in kort geding over voorlopige maatregelen waarbij de opschorting is gelast van de toepassing van nationale bepalingen die de nationale rechterlijke instanties beletten te onderzoeken of is voldaan aan de Unierechtelijke vereisten inzake een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld in de zin van artikel 19, lid 1, VEU, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest?

Hogere voorziening ingesteld op 30 augustus 2021 door Joëlle Mélin tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 30 juni 2021 in zaak T-51/20, Mélin / Parlement

(Zaak C-541/21 P)

(2022/C 24/19)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Joëlle Mélin (vertegenwoordiger: F. Wagner, avocat)

Andere partij in de procedure: Europees Parlement

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 30 juni 2021 in zaak T-51/20, Mélin / Parlement, vernietigen,
- de exceptie van onwettigheid ontvankelijk verklaren en artikel 33, leden 1 en 2, en artikel 68, leden 1 en 2, van de bepalingen ter uitvoering van het Statuut van de leden van het Europees Parlement onrechtmatig verklaren,
- vaststellen dat het besluit van de secretaris-generaal van 17 december 2019 geen rechtsgrondslag heeft en dit besluit nietig verklaren,

primair,

- vaststellen dat Joëlle Mélin heeft bewezen dat haar medewerker werkzaamheden heeft verricht overeenkomstig artikel 33, leden 1 en 2, van de bepalingen ter uitvoering van het Statuut van de leden van het Europees Parlement en de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie,

bijgevolg,

- het overeenkomstig artikel 68 van gewijzigd besluit 2009/C 159/01 van het bureau van het Europees Parlement van 19 mei en 9 juli 2008 “houdende uitvoeringsbepalingen van het Statuut van de leden van het Europees Parlement” vastgestelde besluit van de secretaris-generaal van het Europees Parlement van 17 december 2019, waarvan kennis is gegeven bij brief nr. D202484, nietig verklaren, bij welk besluit een schuldvordering van 130 339,35 EUR ten aanzien van rekwirante is vastgesteld voor in het kader van kosten voor parlementaire medewerkers ten onrechte betaalde bedragen, en redenen zijn gegeven voor de terugvordering daarvan,
- debetnota nr. 2019-2081, waarbij rekwirante ervan in kennis is gesteld dat een schuldvordering jegens haar is vastgesteld ingevolge het besluit van de secretaris-generaal van 17 december 2019 tot terugvordering van in het kader van kosten voor parlementaire medewerkers ten onrechte betaalde bedragen, welk besluit is vastgesteld krachtens artikel 68 van de bepalingen ter uitvoering van het Statuut van de leden van het Europees Parlement en de artikelen 98 tot en met 101 van het financieel reglement,
- het Europees Parlement verwijzen in alle kosten.